

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 10. Londinense concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.

A. C. 1382.

Valsing.

p. 283. 284.

Eodem tempore Wicleffus edidit alias propositiones damnandas, præsertim contra veram Christi præsentiam in Sacramento altaris: misitque discipulos, qui hos errores spargerent. Nec impedire id poterant Parochi: cum illum defenderet populus; cujus odium in Clerum fovebat. Quo circa, cum ei suus Episcopus, nempe Lindensis conciones interdiceret, ac emendare vellet hominem, populi furor Præfuli tantum incussit metum, ut nihil exequi auderet.

§. X.

Londinense concilium.

At novus Cantuariæ Archiepiscopus Guilielmus Curtiniacensis, ut rebus tam indignis obsisteret, Londini habuit concilium, cui aderant cum ipso septem Episcopi, multi e cœnobiis quatuor Ordinum Mendicantium acciti Theologiæ Doctores, ac prima donati laurea, nec pauci sæculares Jurium Doctores. Archiepiscopus primum eos die Mercurii ante Pentecosten 17 Maji anno 1382 in conclave prioratus Dominicanorum convocaverat. Legebantur ibi palam plurimæ propositiones, quæ dicebantur hæreticæ aut falsæ: & Doctores cum Candidatis supremæ laureæ, quid sentirent, optima fide dicere jussi. Cum deliberassent, eundem

Conc. to. II.
p. 2052.

dem in locum duodecimo Calendas Junias Sæcul. XIV.
 congregati propositionum illarum alias A. C. 1382.
 esse hæreticas, alias cum veritate, ac Ec-
 clesiæ decisionibus pugnare declarabant.

Prioris generis erant hæ decem: In *p. 2053.*
 Sacramento altaris manet panis & vini *Propos. I.*
 substantia; sine qua ibi accidentia non
 permanent. Christus inibi vere ac reipsa
 non est. Episcopus, aut Sacerdos in cul-
 pa letali versans non confert Ordines, non
 consecrat, nec fonte salutis abluit. Con-
 fessio externa est inutilis homini satis gra-
 viter dolenti de offensa Dei super omnia
 dilecti. In Evangelio non videmus Chri-
 stum imperasse Divinum sacrificium.
 Deus obedire diabolo debet. Si Papa
 est deceptor, ac improbus, ideoque mem-
 brum dæmonis, nullam in Christianos
 potestatem habet, nisi forte ab Imperato-
 re sibi traditam. Post Urbanum VI nul-
 lus debet agnosci Papa: sed Græcorum
 instar vivendum est unicuique suis ipsius
 legibus. Codici sacro repugnat Clerus
 possidendo bona profana: intelligo ea,
 quæ moveri nequeunt.

Alterius generis fuere quatuordecim,
 quæ sequuntur. Nemo Præfulum potest
 proscribere præterquam illum, quem scit
 abdicatum a Deo. Aliter qui agit, est
 hæreticus, aut diris devotus ipse. An-
 tistes Clericum, qui ad Regem, vel ad
 Consilium appellavit, coetu piorum mo-
 vens,

Sæcul. XIV. vens, Deo, Regi, ac regno est perfidus.
 A. C. 1382. Qui verbum Dei dicere, vel audire ces-

4.

sant ob proscriptionem hominum, se dis-

5.

jungunt ab Ecclesiæ corpore; atque in

6.

extremo iudicio perfidi Deo audient. Sa-

7.

cerdos, aut Diaconus potest de rebus Di-

8.

vinis verba facere sine permisso Papæ, vel

9.

Episcopi. Noxæ mortiferæ reus nec est

10.

Dominus profanus, nec Episcopus, nec
 Præsul. Domini profani possunt pro vo-

11.

luntate sua Clericis peccando assuetis adi-

12.

mere bona profana. Sic etiam populi ad

13.

arbitrium suum corrigere Dominos pec-

14.

cantes queunt. Decimæ sunt mera stips.

Parœci eas ob peccata suorum Curionum

retinere, aut aliis, quibus volunt, largiri

possunt.

Precationes Præfulum, aut Religio-

forum pro quodam homine speciatim fu-

sæ non ei plus profunt, si cætera sint pa-

ria, quam preces generales. Qui dat no-

men Ordini certo, fit minus idoneus ob-

servandis Dei præceptis, nec est amplius

inter cultores religionis Christianæ. San-

cti peccarunt instituendo religiones no-

p. 2055.

Vigesimo Junii eodem anno, cum Ar-

chiepiscopus eodem in loco multis stipa-

tus Doctoribus folio insideret suo, siste-

bant

bant ei se Nicolaus Herefordius, ac Phi-
lippus Rapingedonius Canonicus Regu-
laris, ambo Theologiæ Doctores, atque
Joannes Aishtonius Magister Artium.
Duo Doctores respondere ad viginti qua-
tuor propositiones, & quid de iis senti-
rent, ex ordine jam simul cum die, qua
adesset, præfixo aperte edicere jussi tra-
debant Præsuli suum responsum scriptum
in papyro denticulata ad modum com-
mentarii, cujus simile aliud servabant.
In hoc scripto plerasque propositiones
damnabant; simpliciter, ac præcise alias,
alias respectu certarum decretalium, &
quibusdam cum temperamentis. Ex Ju-
ris forma interpellati, ut explicarent se
amplius, renuebant, excepto puncto de
Numinis obedientia diabolo debita, quam
accipiebant in obtemperacionem charita-
tis: quia hunc amat, ajebant, & punit,
ut debet.

Præsentes Doctores rogati sententiam
non sufficere hæc responsa, sed fucum fa-
cere judicabant. Idcirco Archiepiscopus
accusatos postremo admonuit, ut intra
dies octo scilicet quinto Calendas Julii
mentem clarius exponerent suam. Hoc
idem dicebat Magistro Artium Joanni
Aishtonio Theologiæ auditori: quem
postea de prima propositione interroga-
tum loqui Latine jussit ob laicorum præ-
sentiam. At is clamabat, sermones fri-

Aa 4 volos,

P. 458.

Sæcul. XIV
A. C. 1382. volos, & injuriosos Anglica lingua insti-
tuens, ut populum in Præfulem concita-
ret. Nullam ad propositionem apposite
respondebat; & de prima quærenti Præ-
fule, an panis *materialis* post consecratio-
nem maneat, illudens dicebat: Hanc vo-
cem *materialis* mitte in oculos tuos, si
quos habes! Tum vero Archiepiscopus
eum tanquam confessionis omnium pro-
positionum convictum declarabat hæreti-
cum. Post hæc a Rege Richardo pro
se suisque Suffraganeis obtinuit potesta-
tem vinculis, ac tenebris mandandi eos,
qui hos errores traderent, aut tuerentur.
Rex litteras dabat 12 Julii.

§. XI.

*Papæ Urbani litteræ contra Castellæ
Regem.*

Urbanus Castellæ Regem Clementis
partem solemniter suscepisse audiens
edebat fufas adversus eum litteras:
Ragn. n. 14 ubi eundem duntaxat Joannem Hen-
Et. ricum filium iniquitatis, se pro Re-
ge Castellæ, ac Legionis gerentem no-
minat, & loquitur hanc in sententiam:
Nos per epistolas, Legatosque suos agno-
verat Papam legitimum: nobis fidem spo-
ponderat, & obedientiam: a nobis diver-
sas gratias sacras, profanasque obtinue-
rat: & tamen a Romana Ecclesia & no-
bis